

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικες 36

Εξαμηνιαία. 18

Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ. ΣΑΒΒΑΤΩ. 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 1032.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρήσαντες τὸ ὑπ' Αρ. 45 ψήφισμα, σκοπὸν ἔχον τὸν ὁμοιόμορφον καὶ τελειότερον ὀργανισμόν τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων τῆς ἐπικρατείας λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 472 πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς παραδεχθέντες τὸ περὶ ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου σύστημα τοῦ Γάλλου Κυρίου Σαραζίνου, διαταξάμεν τὴν μετάφρασιν τοῦ περὶ ταύτης πραγματευομένου Εγχειριδίου, κατὰ τοὺς ὑποτεθέντας τροπολογισμούς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 21 ἐγκυκλίου, καὶ τοῦ ὑπ' Αρ. 354 διατάγματος,

Διατάττομεν.

1. Τὸ μεταφρασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς Εγχειρίδιον τοῦ Γάλλου Κυρίου Σαραζίνου, γνωρίζομενον εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα « Ὁδηγὸς τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Μεθόδου, » νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα.

2. Οἱ κατὰ πόλεις, κώμας, καὶ χωρία ἀλληλοδιδασκτικοὶ διδάσκαλοι ὀφείλουσι ν' ἀκολουθῶσιν ἀπαραγκλίτως τὸν Ὁδηγὸν τοῦτον, ἔχοντες αὐτὸν ὡς τύπον καὶ κανόνα ἀπαραύχτων τοῦ καθ' ὕλην διοργανισμοῦ, καὶ τοῦ περὶ τὴν διδασκαλίαν τρόπου· ἐν δέ τις τῶν διδασκάλων νομίζῃ ἀναγκασίαν τὴν κατὰ τὴν τροπολογίαν, χωρὶς νὰ καινοτομῇ παντελῶς, θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις του, αἱ ὅποιαι δύνανται νὰ συντελέσωσιν ἐγκαιρῶς μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν βελτιώσιν τῆς μεθόδου.

3. Ὅσοι τῶν διδασκάλων προθυμοποιηθῶσι νὰ μεταρρυθμίσωσι τὰ ὅποια διευθύνουσι σχολεῖα, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ Ὁδηγοῦ τοῦτου, ἐκπληροῦντες τὰ διατάγματα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι ἐφοδιασθῇ μὲ διπλώματα, ὅταν παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως ἐγγραφα ἐνδεικτικὰ παρὰ τοῦ ἐφόρου τῶν σχολείων, ὅστις θέλει διορισθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἐπισκοπῇ τὰ κατὰ τὴν ἐπικρατείαν Παιδευτικὰ Καταστήματα· ὅσοι δὲ νομισθῶσιν ἀνίκανοι νὰ προσκρίνωσι τὴν μέθοδον ταύτην δι' ἀνάγκην, ἢ δι' ἐθελοντικῶν, θέλουσι ἀποδοκιμαζεσθαι κατὰ τὸν νόμον.

4. Οἱ μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου ἐκπληροῦντες τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κ.θ.ρ. διδάσκαλοι, καὶ ἀναδεικνύοντες ἀξίους μαθητάς, θέλουσι ἔχει πρὸς ταῦται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνταξίας ἀμοιβῆς τῶν ὁποίων ἀναδεικνύουσι καρπὸν· οἱ δὲ εὐδοκίμουσιντες μαθηταὶ εἰς ἀρετὴν τῶν ἡθῶν καὶ παιδείαν θέλουσι προηγεσθαι εἰς ὑψηλότερα μαθήματα, ἐκπαιδευόμενοι διατῆς χρηγίης τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἀνώτερα σχολεῖα κατὰ τὸ 25 Ἀρθ. τοῦ περὶ δημοσίων ἐξετάσεων.

5. Ὅσοι κοινότητες, συντηροῦσιν ἐξ ἰδίων ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα, δὲν ἔχον τὰ μέσα νὰ μεταρρυθμίσωσι καὶ νὰ διοργανίσωσιν αὐτὰ κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν μέθοδον, θέλουσι ἀναφερεσθαι διὰ τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει προμηθεύσει εἰς αὐτοὺς τὰ ἀνγκυκλῖα ὀργανικὰ μέσα, ἐπιχορηγοῦσα καὶ ἀνάλογα χρηματικὰ βοηθήματα εἰς συντήρησιν αὐτῶν.

6. Οἱ θέλοντες εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μετέλθωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διδασκάλου, κατὰ πόλεις, κώμας, ἢ χωρία, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι διπλωμα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ Ἀρθ. 3, ἢ ἐνδεικτικὰ ἐγγραφα τῆς ἐπὶ τῆς Προπαιδείας Ἐπιτροπῆς, τὰ ὅποια παρουσιάζοντες εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τόπου, θέλουσι λαμβάνει δι' αὐτοῦ τὸ διπλωμα τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιούντες ἀντίγραφα τῶν ἐνδεικτικῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν.

7. Ἐκτὸς τοῦ διπλώματος τοῦτου, οἱ μεταβαίνοντες ἀπὸ ἓν σχολεῖον εἰς ἄλλο, ἀπαιτεῖται νὰ ᾔναι ἐφοδιασμένοι μὲ ἐγγραφα τῆς Δημογεροντικῆς τοῦ τόπου, ὅπου ἐδίδαξαν, ἐνδεικτικὰ τῆς σφύρονος καὶ τιμῆς διαγωγῆς των.

8. Οἱ Ἐκτακτοὶ Ἐπίτροποι καὶ Διοικηταί, καὶ οἱ κατὰ τόπους ἐφόροι τῶν σχολείων, ἐκπληροῦντες τὸ Ἀρθ. 10 τοῦ ὑπ' Αρ. 735 διατάγματος, κανονίζοντες τὰ χρεὶ τῶν ἐφόρων, θέλουσι ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῇ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Παιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργῇ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΠΟΛΟΣ.

Αρ. 2122.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες υπό ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 3088 ἀναφορὰν τοῦ ἑπὶ τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, ἣς προβάλλει, κατ' αἰτησὶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως αὐτῆς, νὰ χαρισθῇ ἢ νὰ ἐκτιμηθῇ μετρίως τὸ ἔδαφος, καὶ τοῦ ὁποῖου μέλλουν νὰ ἐγείρουν πόλιν κατὰ τὸ παρά-
 ὲν Ἰτέαν λεγόμενον.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ νέα αὕτη πόλις ἐγειρομένη εἰς κατά-
 λλον θέσιν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου θέλει κατασταθῇ.
 αἰῶντος τοῦ χρόνου, πολλοῦ λόγου ἀξία κατὰ πολλοὺς λό-
 γους· καὶ μάλιστα διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθὰ.
 Θεωροῦντες τὸ ΚΒ' ψήφισμα τῆς Γ' ἐν Τροιζίνι Ἐθνικῆς
 Συνελεύσεως·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
 Ψηφίζομεν.

Α'. Ἡ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος νέας
 πόλεως γῆ νὰ διανεμηθῇ δωρεὰν εἰς τοὺς κατοικοὺς τῶν
 Σαλῶν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, κατὰ τὸ ἄρθρον δ' τοῦ
 ἐν ψήφισματος τῆς Κυβερνήσεως, ὅσοι θελήσουν νὰ κατοι-
 κήσουν εἰς αὐτὴν, ἀνα τετρακοσίας ἢ ἑξακοσίας τετραγω-
 νικάς πήχεις εἰς ἕκαστον.

Β'. Ἐκ τῆς γῆς ταύτης θέλει ἐκλέξει καὶ κρατήσῃ ἡ
 Κυβέρνησις διὰ λογαριασμὸν τῆς τὸν ἀρκετὸν τόπον καὶ
 ἀρμοδίου πρὸς οἰκοδομὴν τῶν δημοσίων καταστημάτων.

Γ'. Θέλει κρατήσῃ προσέτι διὰ λογαριασμὸν τῆς μέρος
 τῶν παρακειμένων εἰς τὴν ἀγορὰν τόπων καὶ μέρος τοῦ
 παράλιου, τὰ ὅποια καὶ θέλει πωλήσῃ ἐν καιρῷ διανομίμῃ
 δημοπρασίας.

Δ'. Οἱ μέλλοντες νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν νέαν ταύτην
 πόλιν ὑποχρεοῦνται νὰ κτίσουν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὰς οἰκο-
 δομὰς των, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποῖου, ὅσοι τότε
 εὐθεθὺν ἀνεὺ οἰκοδομῶν, θέλουν μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς
 Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει τοὺς πωλεῖ διὰ δημοπρασίας.

Ε'. Ἡ νέα αὕτη πόλις θέλει φέρεται τὸ ὄνομα Κρῖσσα.
 ΣΤ'. Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ληφθῇ καὶ εἰς ὅσα μέρη
 διὰ τὴν εὐκράσιαν τοῦ κλίματος καὶ τὴν ἐμπορικὴν θέσιν
 ζητήσουν εἰς κάτοικοι διαφόρων ἐπαρχιῶν νὰ κτίσουν νέας
 πόλεις.

Ζ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς
 Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσουν τὸ παρὸν ψήφισμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
 Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Θεωροῦντες ὅτι, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τριαυτὴ κατάχρησις
 καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα, κρίνεται ἀναγκαῖον νὰ
 ἐπιβληθῇ ποινὴ εἰς τὸ ἀδίκημα.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅσοι τῶν γεωργῶν ἤθελον φεραθῇ συγκαμίζοντες
 λαβραῖας, δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ἄλλα προϊόντα, διὰ
 ν' ἀποφύγουν εὐτὼ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων,
 νὰ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ νὰ πληρύνουν διὰ τὰ
 συγκαμίζόμενα εἶδη φόρον τριπλάσιον τοῦ ἐπιβαλλομένου
 κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 819 Γ' ψήφισμα.

Β'. Ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἐν τρίτῳ θέλει λαμβάνει ὁ
 ἐθνικιστὴς πρὸς ἀποζημίωσιν, τὰ δὲ δύο τρίτα θέλουν
 ἐμδαίνει εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ νὰ χορηγεύσονται εἰς δημοσία
 καταστήματα.

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
 παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
 Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
 Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 25.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Δεύτερον ἐντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
 ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μαρξίνος Μυκῶνιος ἐκατηγόρηται
 ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τῆς ὑπὸ 5 Μαΐου
 1830 ἀναφορᾶς τοῦ τὸν Χαραλάμπη καὶ Νικόλαον
 ἀδελφοὺς Παιγνιδάρη Κεφαλῆ-αἰοῦς, Ἀγγελῆν Συχνάτζαν
 Μυκῶνιον, Χαραλάμπη Φρατζέσκον καὶ Ἀντώνιον ἀδελ-
 φοὺς Διδάρη Κεφαλῆ-αἰοῦς, τοὺς μὲν πρώτους δύο ἀδελ-
 φοὺς Παιγνιδάρη, ὡς αἰτίους τοῦ φόνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Δι-
 μητρίου, συμβάλλοντες περὶ 14 μέτρα τοῦ Ἰανουαρίου 1828
 εἰς Μύκονον, τοὺς δὲ λοιποὺς, ὡς συμμετόχους τοῦ φόνου
 τούτου.

Οἱ κατηγορηθέντες ὡς αἰτίαι τοῦ φόνου τούτου συνελή-
 φθησαν ἤδη καὶ ἐξελάτθησαν. εἰ δὲ ἐπὶ λοιποὶ κατηγορη-
 θέντες ὡς συμμετοχοὶ ἀνεχώρησαν ἐκτοτε ἀπὸ Μύκωνον,
 ὡς ὁ ἴδιος κατήγορος ἀναφέρει εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀναφορὰν
 τοῦ, καὶ περιφέρονται ταξιδεύοντες.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθεὶς παρὰ τοῦ Δι-
 καστηρίου ἐξεταστὴς δικαστὴς Κύριος Ἰωάννης Ν. Κορζο-
 βίκ ἐζήτητε διὰ τῆς ὑπὸ 27 τοῦ ἀποπνεύσαντος Μαΐου
 ἀναφορᾶς τοῦ νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐντάλμα
 ἐμφανίσεως πρὸς τοὺς ῥηθέντας ἀπόντας Ἀγγελῆν Συ-
 χνάτζαν Μυκῶνιον, Χαραλάμπη Φρατζέσκον καὶ Ἀντό-
 νιον ἀδελφοὺς Διδάρη Κεφαλῆ-αἰοῦς.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης
 ἐξέδωκε τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ ὑπὸ Αρ. 17 ἐντάλ-
 μα ἐμφανίσεως πρὸς τὸν Συχνάτζαν, καὶ τὸ ὑπὸ Αρ. 18
 πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Διδάρη, διευθύνοντάς αὐτὰ πρὸς τὴν
 Ἀστυνομίαν Μυκῶνι, διὰ νὰ τὰ ἐνεργήσῃ.

Ἡ Ἀστυνομία Μυκῶνι ἀνέφερε πρὸς τὸ Δικαστήριον

Αρ. 2123.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα 12.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 4588 ἀναφορὰν τῆς
 ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, διαλαμβάνουσας ὅτι
 πολλοὶ τῶν γεωργῶν αἰσχροκερδεῖα κινούμενοι διὰ τῆς
 καθραίας συγκαμιδῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ λοιπῶν
 προϊόντων τῆς γῆς, ἀδικοῦσι τοὺς ἐνοικιαστας, ἀποστεροῦντες
 αὐτοὺς τὰ νενομισμένα δικαιώματα.

διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 121 ἀναφορᾶς τῆς τῶν 2 τοῦ ἐνεστῶτος ἰουλίου, ὅτι ἐγνωστοποιήτε τὰ διαληφθέντα ἐντάλματα εἰς τὰς διαμονὰς τῶν ἐγκαλουμένων τὴν 30 τοῦ ἀποπνεύσαντος μηνός.

Ἐξεταστὴς δ. κατ'ἡς παρατηρήτας ὅτι παρήλθεν ἡ δευτέρα πρὸς τοὺς ἐγκλουμένους, διὰ τῶν ἐνταλμάτων τούτων προθεσμία τῶν 20 ἡμερῶν, καὶ μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐνεφανίσθη, ἐξήτησε διὰ τῆς ὑπὸ 26 τοῦ ἐνεστῶτος ἰουλίου ἀναφορᾶς τοῦ νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὸ κατὰ νόμον δεύτερον ἐντάλμα ἐμφανίσεως διὰ τ' ἀποτελέσματα δικαιοσύνης.

Ἐξοφλήσας λοιπὸν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται τοὺς ἀνω εἰρημένους Ἀγγέλους Συχαράζην, Μικώιον, Χαρίλαμπον Φρατζέσκον καὶ ἑνὶ τῶν ἀδελφῶν Διδάση Κεφαλληνίους, νὰ ἐμφανίσθωσι αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἐντὸς προθεσμίας 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιευτέως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης ἄλλως δέ, θέλουν διακοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των κατὰ τὸ ῥῆθ' ἄρθρου, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγάδικους, θέλει περικοπῇ εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν κατηγορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγάδικίας.

Ὅστις δὲ ἠξέυξει πῶς εὑρίσκονται οἱ φυγάδικοι οὗτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιστασίας Ἀρχὰς τῆς ἐπικρατείας.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τῶν ἐγκαλουμένων καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἐν Μικῶν, τῆς 26 ἰουλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Οἱ Παρεδρεῖ (Δ ΚΑΜΗΛΙΑΝΗΣ.

(ΓΙΩΝΑΙΟΣ ΡΟΥΓΓΕΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βαχκίης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ διαφόρων ξένων ἐφημερίδων τοῦ ἰουλίου μηνός.

Κατὰ τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας εὑρέθησαν πρὸς τοὺς ἄλλους μεταξὺ τῶν σκλαβωμένων χριστιανῶν εἰς Ἀλγερίαν καὶ ἑκατὸν Ἑλλήνες δεμέναι μὲ διπλὴν αλυσίδα.

Ὡς πρὸς τὰ 100 ἑκατομμύρια Φράγκα εἰς μετρητὰ, ὑπὲρ τὰ 2000 κανόνια ὀρειχάλκινα, δώδεκα πλοῖα, ἐξ ὧν εἶναι δύο φρεγάται καὶ μία κορβέττα, καὶ ἄλλα πολλὰ πλοῖα ἔπεσαν εἰς χεῖρας τῶν Γάλλων. Ὁ μπῆς τοῦ Ἀλγερίου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Νάπολιν μὲ τὴν περιουσίαν του συμποσυνμένην εἰς 10 περίπου ἑκατομμύρια Φράγκα. Οἱ ἐνδοτικαὶ θεωροῦν ἤδη τοὺς Γάλλους ὡς ἐλευθερωτὰς των, ἡ εὐταξία κατεστάθη, καὶ τὸ ἐμπόριον αὐξάνει εἰς Ἀλγερίαν.

Ὁ ἀντιναύαρχος Ρουαμέλ, ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀλγερὶον κατὰ τῆς Τριπολεως, μὲ μέγαν τοῦ στόλου, ἐπειδὴ ἔχει διαφορὰν τινα μὲ αὐτὸ τὸ κράτος ἢ Γαλλία. Μετὰ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀλγερίου ἐλήφθησαν μέτρα, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῶσι εἰς τὴν ἐξῆς καὶ τ' ἄλλα δύο βαρβαρικά κράτη Τουνίσιον καὶ Τριπολεως νὰ παραιτήσων τὴν πειθαίειαν.

Παλαιότερον (λέγει ἡ ἐφημερίς *Debate*, 25 ἰουλίου) ὁ Ἰδ' Αὐτοκράτορ κατὰ τὸ 1666 ἔτος, τελευταῖον δὲ ὁ Ναπολέων κυριεύσας τὴν Ἰσπανίαν, ἀπεφάσισε διὰ τῆς Ἀργαζιλίας νὰ περάσῃ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως ἔκαμεν ὁ Ἀνρίδης καὶ ὁ Γεντερῖνος διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὅθεν κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐξετάσθησαν ἀκριδῶς καὶ ἐπεριγράφησαν τῆς γῆς αὐτῆς τὰ παράλια, καὶ κατὰ τὰς περιγραφὰς ταύτας ἔγεινεν ἡ σημερινὴ ἐκστρατεία. Μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος, ὅχι πρόπολλοῦ, ἡ Ῥωσσία προβάλλουσα τὸν διαμελισμὸν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἐπρόσφερεν εἰς τοὺς Γάλλους τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον. Τέλος δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ Βιλελίου καὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας σχεδιασθεῖσα κατωρθώθη σήμερον ἡ περιέργως αὕτη ἐκστρατεία, ἐνδοξος καὶ ὠφέλιμος ὅχι μόνον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν καὶ ἐκπεπωλιτευμένον κόσμον.

Περίεργος τρόπος ἀποβιβασμοῦ.

Μετὰ τὴν ἀποβάσιν τῶν Γάλλων εἰς Ἀλγερίον μεγάλη τρικυμία ἐπεκράτησε δύο ἡμέρας εἰς τὴν θάλασσαν πρὶν φθάσων τ' ἀποβιβασθῶν καὶ αἱ χρειάζομεναι ζωοτροφίαι τοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀρχιφροντιστὴς εὐρισκόμενος ἐπὶ τοῦ στόλου διώρισε τότε νὰ θαλασσοῦται τὰ τροφδοῦχα σκεύη περιτυλιγμένα μὲ πισσωμένα πανία εἰς τὸ Τουλὸν, καὶ βαρέλια κρατίου καὶ ῥακίου. Ὁ ἄνεμος καὶ ὁ κυματισμὸς ἔφεραν κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ξηρὰν τὰ περισσότερα, τὰ ὅποια οὕτω παραλαβάνοντες οἱ Γάλλοι στρατιῶται ἔβαλλον εἰς τὰς ἀποθήκας.

Τινὲς, ὡς ᾄδεται λόγος, ἀπὸ τὰς πρώτας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις θέλουν συγκροτήσῃ πολιτικὴν σύνοδον εἰς κάμιναν πόλιν τῆς Βοσνίας καὶ ἐκ μέρους μὲν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας θέλει ὑπάγῃ ὁ ὑπογραμματεὺς αὐτοῦ κόμης Νεσερόδης, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Αὐστρίας, ὁ Μετερνίχ. Ἡ σύνοδος αὕτη, συμπεραίνουσα, θέλει σκεφθῇ περὶ Ἀλγερίου, καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος θέλει ἀποφασίσῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀμερικῆς εἰδήσεις, ὁ περίφημος Βελίθαρς, ἀφοῦ ἔκαμε δι' ἐθνικῆς συνελεύσεως νὰ γένη νέον σύνταγμα τελειότερον εἰς τὴν Κολομβίαν, νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλος πρόεδρος αὐτ' αὐτοῦ, καὶ οὕτω ν' ἀποκατασταθῇ πάλιν ἡ εὐταξία καὶ τὸ κράτος τῶν νόμων, αὐτὸς αὐτόβουλος καὶ παρὰ γνώμην τῶν συμπολιτῶν του παρητήθη πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ ἐπ' ῥῆσιν, μὲ τὴν Λυκούργειον ἀπόφασιν ν' ἀναχωρήσῃ καὶ νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

—Εἰς τὸ ναυπηγεῖον τῆς Φιλαδελφίας ἐν τῇ Ἀρκτῇ Ἀμερικῇ κατασκευάζεται τώρα τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου τρικροτον ἢ τρίπατον πλοῖον, ἐπειδὴ εἶναι 168 κανονίων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Σιῦρνης, μεγάλαι ταραχαὶ ὑπάρχουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περὶ τὴν Σιῦρνην. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Τόσα, δὲ ἠθέλησαν νὰ πληρώσουν τὰ διορισθέντα ὑπέρογκα δασίματα εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Σαγγαρίου ἢ κυβερνήτῃ, προστάζει τὸν διοικητὴν νὰ συνάξῃ δύναμιν ἀπὸ τὰ περὶ καὶ νὰ κινῶσιν τὸν ἀπερθεῖς. Ἐνῶ οὗτοι ἐπαριθμοῦμενοι ἕως 3000 ἦσαν ἐκστρατεῖς.

μένοι, ἀφήσαντες μόνον τοὺς γέροντας καὶ τὰ γυναικόπαιδα εἰς τὸν τόπον, ἄλλος μουσελίου ὁ τῆς Κασταμόνης εἰσβάλλει ἑξαφνα εἰς τὴν Τύσαν, τὴν πυρπολεῖ, τὴν λεηλατεῖ καὶ κατασφάζει τ' ἅβωα. Οἱ ταλαίπωροι Τοσαῖοι Μουτουλμάνοι τρέχουν ὀπίσω νὰ διασώσουν τὴν πόλιν των, ἀφῆσαντες μόνον ὀλίγους τινὰς διὰ ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὸν μουσελίμην τοῦ Σαγγαρίου· ὅταν εἶδαν τὴν συμφορὰν των, ἔπεσαν μὲ ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς των, ἃ καὶ περιχαρακωμένους ἐντὸς τῶν οἰκιῶν. Ἡ μάχη ἔγινε πολλὰ πεισματώδης· τέλος νικηθεὶς ὁ μουσελίμης τῆς Κασταμόνης μόλις ἐξέφυγε μὲ ὀλίγους ἱνὰς· αἱ δὲ ἄλλαι τοῦ στρατιῶται ὡς 700 ἐχάθησαν.

Πρὸ καιροῦ ὁ Σουλτάνος ἐζήτησε νὰ δανεισθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἡ πλουτία οἰκία τῶν Ροσχίλδων ἔστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἄνθρωπον τῆς νὰ πραγματουθῇ τὸ δάνειον μετὰ τοῦ Σουλτάνου. Οἱ δανειζόμενης ποσότητος διάφορα κειμήλια τοῦ Δηταυροφυλακείου· ὁ δανειζόμενος δὲν ἠθέλησέ ποτε νὰ δεχθῇ τοιαύτην πρότασιν, καὶ οὕτως ἐματαιώθη ἡ διαπραγματεύσις αὕτη. Διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὰς μεγάλας χρηματικὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ὁ Σουλτάνος, ἀπεφάτισε νὰ ἐπιβάλῃ νέα δασύματα εἰς ὅλας ἀνευ ἐξαιρέσεως τὰς τάξεις τῶν ὑπηκόων του, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ στρατιωτικόν.

Φιλολογία.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Τὴν πολιτικὴν διαδέχεται ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ ἠθικὴ τῆς Ἑλλάδος αἰάπλασις, ἣτις πρόκειται ἤδη νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς διαδοσεως τῶν φώτων. Μολονότι δὲ ἡ Κυβερνητικὴ συντρέχει εἰς ταύτην ἀγρύπνως, ἀνεγείρουσα ἀπανταχῶς καταστήματα κοινοπαιδευτικὰ, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνευ τῶν πρὸς τοῦτον συντελεστικῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ παντοίας ὕλης διδασκικὰ βιβλία, τόσον πολλαπλὰ εἰς τὴν λοιπὴν φωτισμένην Εὐρώπην, ὅσον σπάνια εἰς τὴν μόλις ἀρχομένην οὖν Δεῦρ' ἀναγεύεται Ἑλλάδα.

Χρεὸς λοιπὸν τῶν χρεῶν τὸ πρότεστον παντὸς Ἑλλήνος, εὐτυχῆσαντος νὰ ἐκπαιδευθῇ εἰς τὰ σοφὰ τῆς σοφῆς Εὐρώπης πανεπιστήμια, ἢ καὶ ἄλλως γενομένου ἐγκρατοῦς παιδείας καὶ γνώσεων παντοδαπῶν, εἶναι τὸ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τύπου πᾶν ὅ,τι στοχάζεται βιβλίον πρῶτον εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν καὶ χρήσιμον εἰς τὴν εὐμαρῇ καὶ πρὸς πᾶν καλὸν καὶ σπουδαῖον ὄργανον Ἑλληνικὴν νεολαίαν. Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ τοιούτου χρέους πειθόμενος καὶ ἐγὼ σπεύδω νὰ δώσω εἰς φῶς τὴν ὁποίαν ἐν Παρισίοις ἐτι διατρέθων ἐπεχείρησα μετάφρασιν νεωτάτου τινὸς περὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας συγγράμματος ἐπισήμου συγγραφέως Γάλλου, τοῦ Ἰωσήφ Δελζίου, εἰδὸς ἐκ τῶν τεσσαράκοντα τῆς Ἀκαδημίας, συγγράμματος, λέγω, στοιχειώδους, γενικῶς διὰ τὴν εὐμεθοδίαν καὶ εὐληπτότητα τοῦ ἐπαινουμένου, καὶ ἔχοντος τοῦτο τὸ ἴδιον ὑπὲρ πάντα ἄλλα τῆς αὐτῆς ὕλης συγγράμματα προτέρημα, εἰς πανταχοῦ προσπαθεῖ νὰ συνάψῃ καὶ συμβιδάσῃ τῆς

πολιτικῆς τὰς ἀρχὰς μὲ ἐκείνας τῆς ἠθικῆς, ἢ μᾶλλον διὰ τῶν ἀρχῶν τῆς δευτέρας νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς τῆς πρώτης.

Ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἥτοι, ὡς προσφυῶς ἐπανομάσθη, ἡ ἐπιστήμη τοῦ πλούτου, κατέστη τὴν σήμερον μᾶθημα ἀναπόφευκτον, καὶ τὸ κυριώτερον τῆς σπουδῆς ἀντικείμενον εἰς πάντα τὰ πολιτισμένα ἔθνη· ἐπειδὴ μὴτε ὁ ἔμπορος πλέν νὰ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριόν του συστηματικῶς μετ' ἐπιτυχίας, μὴτε ὁ διοικητὴς νὰ διοικήσῃ ἐπιτηδεύς, μὴτε ὁ βουλευτὴς νὰ βουλευθῇ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων ὀρθῶς, μὴτε ὁ λειτουργὸς, καὶ μάλιστα ὁ τῆς δημοσίου οἰκονομίας, νὰ διευθύνῃ τὰς λειτουργικάς του πράξεις ὡς πρέπει, ἀλλ' οὔτε ἄλλος κάνει τῶν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ πρόδον τοῦ κοινωικοῦ βίου συντελούντων βιομηχανικῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν τείνει ὅρον εὐστόχως, ἐὰν στεγῇται τὴν γνώσιν τῶν ἀρχῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστήμης. Αὕτη δεικνύει τὰς πηγὰς, αὕτη τὸν καλλίτερον καὶ ἐπωφελεστέρον ὅρον τῆς ἀποκλήσεως, τῆς διανομῆς, καὶ ἀναλώσεως τοῦ πλούτου τυνησιαμένου ἐνατίον τῆς κοινῆς ἐπικρατοῦσης ἀπαληθῆς διέξεως, πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὰ λεγόμενα πολίτευμα μέταλλα, τὸν χρυτὸν καὶ τὸν ἄργυρον, ὅσον εἰς τὰ παιδῶν εἶδους Συναλλακτικὰ πρῶτον, τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς ἐπάρκεσιν τῶν παιδῶν ἀνθρωπίνων χρεῶν, καὶ τῶν ὁποίων, καλῶς διανεμημένων, ἡ ποικιλότης καὶ ἀφθονία μαρτυροῦσι τὴν ἀκμὴν καὶ ὑπερίαν πολλῶν τελευτῶν ἐθνῶν, εὐπορίαν, ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους εἰς τὰς μεγάλας πρὸς τὸν πολιτισμὸν προόδους, καὶ οὐδὲ θέλει βραδύνει, γινόμενη καθολικώτερα, νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν ἀληθῆ, καὶ ὅχι τὸν μυθολογούμενον, χρυτὸν αἶνα.

Ἄν δὲ εἰς τὰ λοιπὰ φωτισμένα ἔθνη εἶναι ἀναγκαῖα ἡ σπουδὴ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, πολὺ πλέον εἰς τοὺς Ἕλληνας, αἰσθανομένους, μετὰ τὴν εὐτυχῇ τῶν ἀλύσων τῆς δουλείας των διάρρηξιν, πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν χρεῖαν τῆς πλουτίσεως, μιᾶς τῶν πρώτων συνθηκῶν τοῦ πολιτισμοῦ, δι' οὗ δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς δόξης καὶ ἰσχύος, ὅπου τόσαι ἀναμνήσεις προγονικαί, καὶ αὕτη ἡ περιστοιχιῦτα καὶ φέρουσα αὐτοὺς ὡραία φύσις τοὺς προτκαλοῦσιν!

Εἰς τοὺς Ἕλληνας λοιπὸν προσφέρων τοιαύτης ἐπιστήμης πρὸχειρον ὁδὴγόν, εἶμαι εὐελπίς ὅτι θέλω εὖρει συνδρομὴν ἀφθόνον, καὶ ὑποστήριξιν γενναίαν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ μόνον προηγηθείσης κρέμαται τὸ δυνατόν τῆς ταχείας δημοσιεύσεώς του.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου συνισταμένου εἰς ἓνα τόμον μεγάλου 8ου καὶ περιέχοντος τετρακοσίας περίπου σελίδας, διορίζεται διὰ τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ γειτονικά αὐτῆς μέλη συνδρομητὰς Φοίνικας 7.

Ἡ τύπωσις θέλει ἀρχίσαι εὐθὺς, ἀφ' οὗ συναχθῇ ὁ εἰς ἀπάλησιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων ἱκανὸς ἀριθμὸς συνδρομητῶν, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων μέλλουσιν νὰ καταχωρηθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ τόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 5 Αὐγούστου 1880.

Α. Πολυζωίδης.